

F. t. l. vedr. retsplejeloven

til Højesteret, blot sagsværdien er over 100.000 kr., mens andre civile sager skal have en værdi på over 1.000.000 kr.

Et flertal af rådets medlemmer (7 medlemmer) foreslår derfor en forhøjelse af værdigrænsen i § 9, stk. 4, til 500.000 kr.

En sådan forhøjelse af værdigrænsen vil imidlertid omfatte ca. 70-80 pct. af Sø- og Handelsrettens sager. Uanset at en del af disse sager må antages at være omfattet af en af henvisningsbestemmelserne i § 226, stk. 1, nr. 1-5, og derfor uanset forhøjelsen af værdigrænsen alligevel vil skulle behandles af Sø- og Handelsretten, vil en sådan forhøjelse betyde en voldsom sagsnedgang for Sø- og Handelsretten. Konsekvensen heraf kan være, at retten vil have vanskeligt ved at oparbejde og vedligeholde den erfaring, som behandlingen af et større antal sager kan give.

Et flertal (6 medlemmer) foreslår på denne baggrund, at Sø- og Handelsretten gøres til ankeinstans for de sø- og handelssager, der - inden for Sø- og Handelsrettens geografiske område (Storkøbenhavn) - skal behandles ved byret i 1. instans, fordi sagen ligger under værdigrænsen i § 9, stk. 4.

Et mindretal (3 medlemmer) finder, at en ordning med Sø- og Handelsretten som yderligere ankeinstans rejser principielle betænkeligheder, og at de spørgsmål, en sådan ordning ville rejse, må vurderes i en bredere sammenhæng, eventuelt i forbindelse med en generel revision af den civile retspleje. Mindretallet finder derfor ikke, at der på det foreliggende grundlag bør gennemføres regler om ankebehandling ved Sø- og Handelsretten.

En del af mindretallet (2 medlemmer) finder på grund af den betydelige sagsnedgang, det ville medføre for Sø- og Handelsretten, at der derfor heller ikke bør ske en forhøjelse af værdigrænsen i § 9, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 43-49.

4.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig med Retsplejerådet i, at der kan være behov for at forhøje grænsen for, hvornår en sø- og handelssag skal behandles ved Sø- og Handelsretten og dermed frit skal kunne ankes til Højesteret, navnlig når den nuværende grænse på 100.000 kr. sammenholdes med forslaget om at forhøje grænsen for, hvornår andre civile sager skal kunne behandles ved landsret i 1. instans til 1.000.000 kr.

Justitsministeriet er endvidere enig med rådets flertal i, at en forhøjelse af værdigrænsen i § 9, stk. 4, af hensyn til Sø- og Handelsrettens mulighed for at op-

arbejde og vedligeholde sin erfaring ikke bør gennemføres isoleret.

En række af de myndigheder og organisationer m.v., der har været hørt over Retsplejerådets betænkning, herunder bl.a. Højesteret, Østre og Vestre Landsret samt Dommerforeningen, har imidlertid fra rådet, at der på nuværende tidspunkt gennemføres regler om ankebehandling ved Sø- og Handelsretten, bl.a. fordi en sådan ændring vil være et radikalt brud på det enstrengede ankesystem, der hidtil har været gældende. Overvejelserne om Sø- og Handelsrettens fremtidige rolle bør derfor ske som led i en generel reform af den civile retspleje.

På denne baggrund finder Justitsministeriet, at spørgsmålet om Sø- og Handelsrettens rolle bør indtages i Retsplejerådets arbejde med en generel reform af den civile retspleje.

5. Ankebegrænsning i skattesager

5.1. Retsplejerådets forslag

Efter skattestyrelseslovens § 33 skal skattesager, som er påkendt af Landskatteretten, anlægges ved landsret i 1. instans. Disse sager kan derfor frit ankes til Højesteret. Skattesagerne udgør en betydelig del af Højesterets sager. I årene 1992-1996 udgjorde de således ca. 1/5 af alle civile ankesager.

Retsplejerådets flertal (6 medlemmer) finder på baggrund af den grundige behandling, skattesagerne har gennemgået i det administrative klagesystem, inden de indbringes for domstolene, at det over for det akutte behov for at nedbringe sagstilgangen til Højesteret vil være forsvarligt at indføre en ankebegrænsningsregel for så vidt angår skattesager.

Flertallet foreslår derfor, at skattesager med en sagsværdi, der ikke overstiger 500.000 kr., kun skal kunne indbringes for Højesteret med Procesbevillingsnævnets tilladelse. Tilladelse til anke kan efter forslaget gives, hvis sagen er af principiel karakter.

To mindretal (hver på et medlem) er enige med flertallet i, at der bør indføres en ankebegrænsning i skattesager, men finder, at der ud over i sager af principiel karakter også bør gives anketilladelse, hvor særlige grunde i øvrigt taler derfor. Det ene mindretal finder ligesom flertallet, at ankebegrænsningen kun skal gælde for sager med en økonomisk værdi, der ikke overstiger 500.000 kr., mens det andet mindretal finder, at ankebegrænsningen bør gælde alle skattesager.

Et tredje mindretal (1 medlem) finder ikke, at der på det foreliggende grundlag bør indføres regler om ankebegrænsning i skattesager.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 38-42.